

16 Iulie 2017

Duminica a 6-a după Rusalii

(Vindecarea slăbănogului din

Capernaum)

www.parohiamartisor.ro

*Intrând în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa. Și iată, **I-au adus un slăbănog zăcând în pat.** Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: **Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!** Dar unii dintre cărturari ziceau în sine: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că putere are **Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta.** Și, sculându-se, s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere"* (Matei 9, 1-8)

La Capernaum se arată Dumnezeirea unită cu omenitatea în fata slăbănogului; așa cum se arată în fața oricărui slăbănog din ziua de astăzi. Ceea ce s-a mărturisit ulterior la Calcedon. Căci Dumnezeirea, în omenitatea din Hristos, spunea slăbănogului: **"Iertate-ți sunt păcatele (...). Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa."** (Matei 9, 2-7). Am putea spune că, prin darul vindecării pe care l-a primit, slăbănogul a descoperit într-un fel în el însuși taina mărturisită la Calcedon. Pentru că harul lui Dumnezeu i-a dat putere, l-a ridicat, și-a luat patul, a mers la casa lui, în care el l-a preamărit pe Dumnezeu. **Și locul acela s-a transformat într-o casă dumnezeiască. Toți laudau pe Dumnezeu.**

Simțeam nevoia să dezvălui această mărturie sfântă pe care am văzut-o în calendar, s-o fac cunoscută în timpul nostru, să ne știm, să cunoaștem cu adevărat credința noastră, adevărul omului. Precum în Hristos sunt unite aceste două naturi, două firi – a cerului și a pământului, în unică Persoană, unică conștiință, dumnezeiască, așa și în om este acea conștiință care depășește firea – persoana umană. Sfinții Părinți au definit conceptul persoanei. Toți gânditorii să ia cunoștință: **Omul e persoană;** în el conștiința depășește limitele trupului, ale mărginitului, și se înalță până la lumea divină. Omul e zidit, dar după chipul lui Dumnezeu. Și așa noi toți, atunci, mărturisim în Iisus Hristos pe Dumnezeu-Omul, venit pentru a noastră mântuire, iar în om conștiința noastră în chemarea ei de a se împlini, după chipul lui Dumnezeu și în nesfârșita asemănare cu Dumnezeu. Fapt simțit în orice act al nostru ca **persoană din două lumi: din lumea harului dumnezeiesc și a firii noastre omenești.** Numai așa putem lucra cu adevărat – în sfințenia noastră, în rugăciunea noastră, în orice lucru al nostru, în știință, în artă, în eroismul moral, în orice faptă bună – din lumină această dumnezeiască a Persoanei Lui în două lumi. De aici vine taina zidirii omului, taina Calcedonului.

În lume avem aceste trebuințe ale trupului - de mâncare, de băutură, de înmulțire a neamului omenesc, ca și celelalte specii. **Dar, deodată, în rugăciune sau în biserică, nu simțim noi că depășim laturile acestei lumi?** Simțim că trecem dincolo, pe un alt plan. Că deodată se deschid aripile noastre, cugetarea noastră, cuvântul rugăciunii noastre. Eu simt atunci că înălțându-mă, rostind **Tatăl nostru**, rostind **Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu**, rostind **Împărate Ceresc, Duhul Adevărului, care pretutindena ești și toate le plinești**, simt că trec dincolo de lumea celor create, dincolo de lumea morții, dincolo de lumea mărginită a răului, a ruinii, a slăbiciunii, a certurilor, a vrajbelor și **trec, prin rugăciune, în lumea fără de hotar a luminii divine, a iubirii divine, a vieții divine, a nemuririi.** Măcar pentru o clipă în rugăciune eu simt cu firea mea iluminată de har după taina lui Hristos, Dumnezeu și Om, după mărturia Calcedonului, că îmi deschid aripile și măcar pentru o clipă... Cum am trăit și astăzi Sfânta Liturghie, la auzirea Evangheliei, la primirea Împărtășaniei și a oricărei rugăciuni. *Ajută-ne, Doamne, așa să ne simțim adevărul nostru, după chipul Tău, Dumnezeu adevărat și Om adevărat, cu rugăciunea către Tine, către Maica Ta Născătoare de Dumnezeu și cu toți sfinții. Amin.*

Părintele Constantin Galeriu – www.crestinortodox.ro

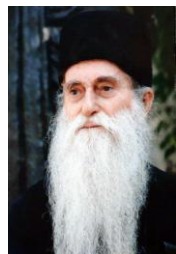
Trebuie, dar, să stărpim cu blândețe boala. Omul care se îndreaptă datorită fricii se întoarce iute iarăși la răutatea lui. De aceea a poruncit Domnul să se lase și neghina (Matei 13, 30), ca să se dea vreme de pocăință. **Mulți din aceștia s-au pocăit și au ajuns oameni vrednici, deși mai înainte erau păcătoși și răi.** De pildă: Pavel, vameșul, tâlharul. Și ei erau neghine, dar au ajuns grâu curat. Cu semințele este cu neputință să se întâmple asta; cu oamenii însă, care sunt înzestrați cu voință, este lesne și ușor; că **sufletul omului nu-i înlănțuit de legile firii, ci este cinstit cu libertatea voinței.** Așadar, când vezi un dușman al adevărului, vindecă-l, îngrijește-l, reîntoarce-l la virtute. **Dă-te tu pildă de viață curată;** caută să nu poată fi osândite cuvintele tale; apăra-l, poartă-i de grijă; **fă totul ca să-l îndrepti** imitând pe marii doctori; aceia nu vindecă numai într-un singur chip, ci, când văd că o doctorie nu e de folos, se folosesc de o altă doctorie, apoi de alta; uneori taie rana, alteori o leagă. Și tu ești un doctor al sufletelor; folosește tot felul de doctorii, după legile lui Hristos, ca să iei plata: și a mântuirii tale și a folosului altora. **Făcând totul spre slava lui Dumnezeu, ești și tu slăvit,** că a spus Domnul: „Pe cei ce Mă slăvesc îi voi slăvi, iar cei ce Mă defăima vor fi defăimați” (I Regi 2, 3).

Să facem, așadar, toate spre slava lui Dumnezeu, ca să avem parte de moștenirea cea fericită, pe care, facă Dumnezeu, să o dobândim noi cu toții, cu harul și iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia slava și puterea în vecii vecilor, Amin.

Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilii la Matei*, - www.doxologia.ro

17 iulie - Părintele Teofil Bădoi starețul mănăstirii Slănic, jud.Argeș, s-a născut la 11 septembrie 1925. A intrat în mănăstire la 20 februarie 1944 și a fost tuns în monahism la 30 martie 1947. În același an a fost făcut ierodiacon, la 14 iulie. În anul 1968 a fost hirotonit ieromonah, după ce a trecut prin școala suferinței – cei șapte ani cât a fost dat afară din mănăstire în urma diabolicului decret 410 din 1959. Până la sfârșitul vieții sale pământești a **viețuit la mănăstirea Slănic – Argeș**, unde, pe parcursul timpului, a crescut și format o aleasă și frumoasă obște monahală, din care se remarcă în mod deosebit **Mitropolitul Teofan al Moldovei și Episcopii Galaction al Teleormanului și Varsanufie Prahoveanul** de la Arhiepiscopia Bucureștilor, sau Părintele Arhimandrit Nicodim Dimulescu de la mănăstirea Crasna – Prahova. Data adormirii: 17 Iulie 2010 (Pr. Visarion Sorescu - Revista Lumea Monahilor anul I, nr.1 din iulie 2007)

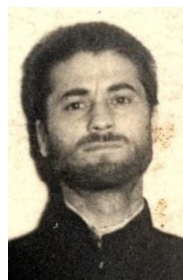

19 Iulie - **Pr. Arsenie Papacioc** - S-a născut la 13 August 1914 în Misleanu, Ialomița. La arestare era Ieromonah. **Întemnițat timp de: 14 ani** la: Miercurea Ciuc, Brașov, Jilava, Suceava, Vaslui, Aiud. Data adormirii: 19 iulie 2011 la Mănăstirea Techirghiol.

“*Iată primul dintre foștii cunoscuți, sosiți acum la Aiud. Călugărul Arsenie Papacioc, eliberat în 1946, se întorcea acum din nou. Sculptor de profesie, făcuse înainte de eliberare niște porți foarte frumoase ce l-au lovedit ca pe un sculptor de talent.*”

Foarte credincios și blând, cu o vocation religioasă evidentă dinainte de eliberare, nu credeam că-l va mai paște pușcăria. Se prezenta acum ca un monah superior, cu o frumoasă trăire, cu un duh profund creștin.

Prezenta notele unui călugăr ales. Era călugăr la Sihăstria, o frumoasă mănăstire din județul Neamt. Arhimandritul Ilie Cleopa și cu el spovedeau pe patriarhul Justinian Marina. Nu făcuse nimic rău. Dar într-o zi organele Ministerului de Interne au apărut... Ilie Cleopa a reușit să fugă pe fereastră, iar pe el l-au prins, pe când voia să sară. Odată cu el au arestat vreo 18 personalități dintre cele superioare ale Bisericii Ortodoxe de la noi, profesori și monahi distinși. Printre aceștia erau profesorul Tudor Popescu, Dumitru Stăniloae, Arhimandritul Benedict Ghiuș, monahul și poetul Bartolomeu Valeriu Anania, Antonie Plămădeală, Sandu Tudor acum staret la Rarău cu numele schimonahul Daniil, Nicolae Porsena, Ieromonahul Sofian Boghiu, toți figuri excepționale.” (Pr. Nicolae Grebenea - Amintiri din întuneric)

22 iulie - Părintele Ilie Lăcătușu s-a născut la data de 6 decembrie 1909, în satul Crăpăturile, județul Vâlcea. **Întemnițat timp de 7 ani** la: Peninsula (Valea Neagră), Târgu Ocna, Periprava. Părintele Ilie a trăit 74 de ani, adormind în Domnul la data de 22 iulie 1983. Ilie Lăcătușu este un preot ce a slujit în marea perioadă de prigoană creștină, în vremea comuniștilor, pentru viață și faptele sale el fiind acuzat de regim și închis ca deținut politic.

Terminând școala în Vâlcea, el va merge la București, unde, între anii 1930-1934, va studia la **Facultatea de Teologie**. Ilie Lăcătușu va fi hirotonit preot în dată de 1 septembrie 1934, pe seama parohiei Osica de Jos, județul Olt. El va sluji în această biserică până în luna noiembrie 1934, când este trimis în satul Buicești, tot din județul Olt. În **19 iulie 1952, părintele este arestat și închis** în colonia de muncă silnică de la Canal. Din iulie și până în octombrie, părintele va munci cot la cot cu ceilalți camarazi de suferință, la **Canalul Dunăre-Marea Neagră**. În octombrie, el este mutat într-o colonie specială, formată aproape numai din preoți. Anul următor îl va găsi pe părintele Ilie Lăcătușu în **închisoarea Târgu Ocna**, unde va fi mutat din pricina stării proaste de sănătate și incapacității de muncă. Aici, părintele Ilie va petrece doi ani, fără nici cel mai mic temei legal, fără nici o condamnare scrisă, fără nici un act.

Părintele Ilie Lăcătușu este **pus în libertate în 26 aprilie 1954**. Întors în biserica satului Buicești, el va sluji sfintele slujbe și pe oameni, până la următoarea arestare - **1 iulie 1959**. Părintele primește o **pedeapsa de cinci ani, fiind trimis la Periprava**, în Delta Dunării. Aici, el se va **întâlni cu părintele Iustin Pârveu**, abia în 6 mai 1964 el putând să se întoarcă acasă.

A fost eliberat, **cu domiciliu forțat în Bolintinu**, unde a fost silit să lucreze ca zidar. Abia în dată de 20 decembrie 1964, părintele Ilie Lăcătușu a putut să slujească din nou, de asta dată în județul Teleorman, în parohia Gardesti. În anul 1970 părintele Ilie este mutat într-un sat din comună Rasuceni, județul Giurgiu. Aici, el va sluji până la pensionare, care va veni la 11 ianuarie 1978. Părintele Ilie Lăcătușu a ajuns în spital, din pricina multor suferințe și greutateți întâmpinate pe parcursul vieții. Părintele a **adormit în Domnul în data de 22 iulie 1983, în Spitalul Panduri**, din București. (Sursă: Creștin Ortodox)

Programul săptămânii 16 iulie – 23 iulie 2017

Duminică	16 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) - Pr.Dragoș
Duminică	16 iulie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș
Luni	17 iulie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Marti	18 iulie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	19 iulie	9 – 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Miercuri	19 iulie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Sf.Prooroc Ilie Tezvitianul
Joi	20 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Prooroc Ilie Tezvitianul) - Pr.Dragoș
Vineri	21 iulie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	21 iulie	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	22 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	22 iulie	17 – 18	- Vecernia duminicii a VII-a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	23 iulie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea a doi orbi și a unui mut) - Pr.Dragoș
Duminică	23 iulie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș